

אלא, אמר רב הפסדא: שהיתה דומה לככורכמא דרישקא במניה למובחר שבמין הכרוכום הגדל בגינה⁽⁶⁰⁾, וכשם שמין זה יפה משאר הבושים, כך הייתה היא יפה משאר הנשים⁽⁶¹⁾ שנאמר כי תקרעי בפוך', פוך' הוא הכהול ששמים הנשים בעין, ויתקרעי בפוך' פירשו שלל ידי הכהול נראת קרע העין גדול יותר⁽⁶²⁾.

[גמורה זו טעונה ביאור, כמו שהקשו התוס' דמה עניינו של פסוק זה כי תקרעי בפוך' לכורכמא דרישקא', ועי' בהערה⁽⁶³⁾.]

רבי שמעון ברבי, איתילידא ליה ברתא נולדה לו בת הוה קא חלש דעתיה וחלה דעתו, אמר ליה אבוח, הרי כשבאה בת ריביה באח לעולם, אמר ליה בר קפרא תנחותין של הבל ניחמך אבוך, [דרתניא] אי אפשר לעולם

דכתיב [באיוב פרק מב פסוק יג] זיהי לו שבעננה ארבעה עשר⁽⁶⁴⁾ בנים ושלוש בנות, ויקרא שם האחת ימייה ושם השניות קציעה ושם השלישית קרון חפוץ⁽⁶⁵⁾.

ומפרשת הגمرا את שמות בנות איוב: ימייה — שהיתה דומה ביפה ליום. קציעה — שהיה ריחה נודף בקציעה⁽⁵⁸⁾ [מין בושם]. קרון חפוץ — אמרדי דבי רבוי שלאל שקרו לה כן, משם שדומה לקרןא דקרש لكنן של חייה הנקראת 'קרש' שקרניה שחזרות.

ועל פירוש זה מהיכבו עליה גלגו בمعרבא, משום שם סברו כי מי שדומה לקרנא דקרש — לקוטא היא. זהו חסרון ביופי ולא מעלה⁽⁵⁹⁾ —

שמות, וכותב המלבי"ם באיוב שם, דאף שהיו לו בנות אלו אף קודם שהוכפלו ביופי, מכל מקום לאחר שהוכפלו ביופי קרא להם שמות חדשים על שם יפיים. ועי' היטב בכל דברי המהרש"א כאן.

63. רשי"י פירוש ד'כורכמא דרישקא' היינו כרכום הגדל בגינה. והקשו התוס' אם כן מה עניינו של הפסוק יתקרעי בפוך עיניך' לאבן.

והתוס' גרטו 'ככוהלא דרישקא' והיינו כמו הצבע השחור של כרכום של גרד [מין צמח], אף שהוא צבע שחור, מכל מקום דימו את בת איוב לצבע זה, דכשם שצבע זה מקירין ומאייר משאר צבע שחור, כך הייתה היא נאה משאר נשים. ומה שאיוב קרא לה קרון הפו"ר הוא מלשון קרון עור פני משה', ולפי זה מבואר מה שהביאו מהפסוק יתקרעי בפוך עיניך'.

57. עי' רשי"י באיוב שם.

58. הקשה ה'בן יהוידע' דהלא כאן בא הכתוב לשבחם ביופי, ואילו הגمرا מפרשת שבא לשבחה על ריחה, ועוד הקשה שם שלא מצינו אדם שריח עورو כריח הבושים. ולכן פירש דהוא לשון מליצה על היופי, גם העומד מרחוק נהנה מיפה כמו הנאת הריח שמריה למרחוק. ועיין שם עוד תוספת דברים.

59. מפני שיש בה כמה גוונים. רביינו גרשום.

60. רשי"י על פי גירסת ה"ב"ה.

61. הקשה הרש"ש מדוע לא פירשו דהיתה יפה כמו אבן הפו"ר, כמו שנאמר 'מרבץ בפוך אבןיך' ופירש רשי"י שהוא מין אבן טובה.

62. מבואר בגמרה שהקדוש ברוך הוא הכהיל את יופי בנות איוב, ועל שם יפיים קרא להם